

ÉBERT TIBOR

Ablakmozdulat

(Szülőházam: Széplak u. 50.)

*Érintése ez a kövek közt csordogáló szappanos vizeknek
bol fűrészpóros egem mosakodott reggelente
a gyomoké füvéké meg a serdülő lapuleveleké
az érintésben a „knosszosi” palota ládalabirintusa
málladozó falrajzolat nyúlik ki felém
repedéseivel lecsupaszodó téglatestekkel
pörögnek a mindig rozsdabarna szemcsék
az udvar homokórájaként... három gangé az érintés
emeleti magasukban versenyez kacérkodik egymással
korlát nyikorgás frissen sikált sárgaságuk
kerítés lándzsás árnyékuk ablakmozdulat
az ajtók elé mind kijöttek
ott állnak mozdulatlanul érintésük az övek
a szemölcsöké mosolyoké mozdulatoké
veszekedéseké gyűlöleté apámé anyámé
s az imádkozó kéményeké is az egekben
kotnyeleskedő pletykálkodó cserepeké
az idő visszanyúl az időtlenségbe
így lesz reggel hét álmos dél
kocsis est hetven év érintésében
nyár tél tavasz felbők eső hó napfény
elsüllyed egy hosszú őszben
folyosók lépcsők padlás pincegádorok
szögletek basadó eszméletében
a vallató érintések vádja
a megvallott érintések felelete
érintése ez születő búcsúzó
érintésnélküliségnek*

Éj és magány

*Felejtés hideg lepedői
a távollét hosszú folyosója leng
bolyongás repedezett torkán
poshadt víz rajta úszkáló
gyökerei a magányosságnak
hol vannak a szenvedély oleanderei
meg a várak a hajnali fényben (?)
az éjszaka lebeletei hangszerelik
a sietve távozó rovarok csöndjét
s a tenger keze tolja kifáradt
ölelését a fűvenyre és nézd
a sápadt arc mázolja magát a hold
kis négyszögére kiejtve ajkán
egy elkopott magánhangzót*

Klaustrofobia

ÉBERT TIBOR (1926) drámaíró, író, költő, kritikus, zeneművész. Pozsonyban született, Budapesten él.